

Som det fremgår, var den afgift, der blev opkrævet efter § 36 – herunder 3 procents-afgiften efter stk. 2 – en formålsbestemt afgift.

Ved lov nr. 416 af 14. juni 1995 om afgift af bekæmpelsesmidler blev 3 procents-afgiften ophævet og formuleringen af § 36, stk. 8, der blev stk. 3, blev ændret, idet provenuet fremover ikke ville kunne dække alle udgifter til de pågældende formål. I bemærkningerne til forslaget til lov om afgift af bekæmpelsesmidler anførtes i den forbindelse:

»Til § 45

Det foreslås at opretholde den hidtidige grundafgift på 500 kr. pr. godkendt bekæmpelsesmiddel. Afgiften bevirker, at godkendelsesindehaverne afmelder midler, som ikke længere markedsføres.

...

Det foreslås, at bestemmelserne i kemikalielovens kap. 7, § 36, stk. 2 – 6, vedrørende den hidtidige afgift på 3 pct. af engrosværdien af godkendelsespligtige bekæmpelsesmidler ophæves.

...

Provenuet af den hidtidige afgift skulle helt eller delvis dække udgifterne til de i kemikalielovens § 36, stk. 8, angivne formål efter omsætningsafgiften på 3 pct. er ophævet, kan den i kemikalieloven fastsatte afgift end ikke tilnærmelsesvist dække disse udgifter. Det foreslås derfor at klargøre, at afgiften kun delvist dækker udgifterne. Det er ikke hensigten at sænke aktivitetsniveauet på området, og der vil derfor i forbindelse med de årlige finanslove blive afsat et kompenserende beløb svarende til mindst 3 pct. af engrosværdien til de angivne formål. For 1995 er der afsat i alt 37 mill. kr.«

Det er som udgangspunkt alene en ret og ikke en pligt for en minister at udnytte de bevillinger, der gives på finansloven. Dette gælder også for reservationsbevillinger, hvor der er adgang til at videreføre uforbrugte bevillinger til efterfølgende finansår.

En pligt til at anvende bevillinger kan følge af lov eller være en forudsætning for den pågældende bevilling – hvilket bl.a. kan være tilfældet i forbindelse med formålsbestemte afgifter, hvor det i lovgivningen kan være fastsat eller forudsat, at hele provenuet ved en afgiftsordning skal anvendes til et bestemt formål. I sådanne tilfælde vil ministeren være forpligtet til at anvende det opkrævede beløb til de angivne formål. Det kan også på anden vis være forudsat, at en bevilling skal anvendes fuldt ud, medmindre der tilvejebringes hjemmel til det modsatte.

Det bemærkes i den forbindelse, at finansloven, har samme lovkraft som andre love, hvorfor der ved finansloven kan ske fravigelse af bestemmelser af den angivne karakter i andre love, herunder fx bestemmelser i andre love om, at provenuet ved en afgiftsordning skal anvendes fuldt ud til et bestemt formål.

Det foreliggende spørgsmål drejer sig om, hvorvidt der kan antages at bestå en pligt til at anvende beløb, der under den tidligere regering har været afsat til, men ikke anvendt til de formål, der er nævnt i kemikalielovens § 36.

Der er her ikke tale om en formålsbestemt afgift, men om en tilkendegivelse i bemærkningerne til loven om et bestemt aktivitetsniveau på finansloven.

Efter en samlet vurdering er Finansministeriet på baggrund af det, der er anført i bemærkningerne til forslaget til lov nr. 416 af 14. juni 1995 om afgift af bekæmpelsesmidler sammenholdt med anmærkningerne til forslagene til tidligere års finanslove mest tilbøjelig til at antage, at det har været en forudsætning for bevillingerne på konto 23.24.31. (Aktiviteter vedrørende bekæmpelsesmidler under Miljøministeriet), at en andel på 37 mill.kr. skulle anvendes til de samme formål, som den tidligere 3 procents-afgift skulle anvendes til, og at der derfor – som finanslovene for tidligere år har været affattet – må være en formodning for, at der også dispositionsmæssigt sigtes på samme ordning som for formålsbestemte afgifter, hvor hele provenuet skal bruges.

Et beløb svarende til den bortfaldne videreførsel, der kan henføres til denne del af bevillingerne, vil på den baggrund blive ført tilbage til konto 23.24.31. Finansministeriet vil tage kontakt til Miljøministeriet om den nærmere fremgangsmåde.«

Justitsministeriet kan henholde sig til Finansministeriets udtalelse.

Spm. nr. S 1206

Til miljøministeren (19/12 02) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvordan det ville påvirke konklusionen i Miljøstyrelsens rapport om bioforgasning, kompostering og forbrænding af organisk husholdningsaffald, hvis man – eliminerede de indsamlingssystemer, som er baseret